

тически прѣстѣпленія, и азъ на пълно съмъ убѣденъ, че врѣмения воененъ полевой сѫдъ ще се съгласи да иска и да провѣри самъ за всѣко прѣстѣпление приписано на моя клиентъ доказателствата, и нѣма да се остави да си ги допълни съ избираніе, които нито ги има въ акта, или съ нѣща субективни, а вѣрвамъ, че полевоя воененъ сѫдъ ще бѫде по обективенъ, защото военните не правятъ политика. Ако бѣше граждански сѫдъ, друго е тогава, можеше да направи грѣшка, че може да се повлияе отъ партизанство, но военния сѫдъ нѣма да направи това, че той е строгъ въ приложението на закона, и, като такъвъ, строго ще се придѣржа въ доказателствата, толкозъ повече, че тия прѣстѣпления сѫ най-страшни, най-грозни, защото не е за глоба, за нѣколко лева, или нѣколко дни затворъ, но сѫ прѣстѣпления, които искатъ влжѣ, както г-нъ прокурора просто го каза.

Спорѣдъ г-на прокурора, доказателствата сѫ тия. Показанията на свидѣтеля Александра Пенковъ противъ моя довѣрителъ, които се състояли въ това, че Миларовъ му билъ съобщилъ, че билъ съучастникъ въ заговоритъ, защото еднинъ е външенъ, — Одески заговоръ, а другия е тукашенъ — Софийски заговоръ. По отношение на моя клиентъ, той не се примѣсва тукъ, въ Софийския заговоръ направо; и да е ималъ участие въ убийството на М-ра Бѣлчева или покушението на М-ра прѣдѣдателя, или изобщо съ ония, които сѫ могли да знаятъ за това убийство. Моя клиентъ не е прѣмъ съучастникъ, ами се каза, че прѣзъ 1889 год. когато е билъ на Сливенскитѣ лѣджи, ималъ случай да му съобщи тази голѣма тайна, че и той билъ съучастникъ въ заговора. Другитѣ показания сѫ пакъ тия на тоя свидѣтель — Александра Пенкова, който казва, че всѣ тамъ билъ му говорилъ на лѣджите, че Миларовъ испратилъ двѣ четици, за да убиватъ г. Стамболова, фамилията му, и проч.

Другитѣ показания тѣй сѫщо на тоя свидѣтель г. Прокурора не ги зима, а само тия му показания, на тоя класически свидѣтель, които той поддѣржа, и съ които имаме сега работа, по отношение на това прѣстѣпление, че Миларовъ е въоружавалъ населението за да въстане противъ законно установенитѣ власти. Тия сѫ всичкитѣ показания по най-капиталното прѣстѣпление, и доказателствата по него сѫ най-слаби. Иадиза единъ свидѣтель, който казва, че като се запозналъ съ